

ת"פ 31264/04/18 - מדינת ישראל נגד פלוני-בעצמו

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 31264-04-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד הילה אליהוא-פיטוסי
המאשימה
נגד

פלוני-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד יורם סגי זקס
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 29.1.20, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ובעבירת **תקיפה חבלנית של בת זוג** לפי סעיף 382 (ג) לחוק.

על פי כתב האישום בו הורשע הנאשם, במועדים הרלוונטיים הנאשם והמתלוננת היו נשואים ולהם ילדה משותפת.

במועד כלשהו בספטמבר 2017 או בסמוך לכך, ביום בו עזבה המתלוננת את ביתה המשותף עם הנאשם, איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה ש"ייקח סכין וידקור אותה בכבד וישפוך לה אותו".

במועד כלשהו במאי 2017 או בסמוך לכך, בשעת בוקר מוקדמת, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בה והיכה אותה בפניה באגרופו. כתוצאה מכך, נגרם לה סימן כחול ליד העין.

בהכרעת הדין פורטה הימשכות ההליך החריגה בתיק, הן עד לתחילת שמיעת הראיות בתיק והן מאז מועד זה.

הכרעת הדין התבססה בעיקרה על עדות המתלוננת, שנתמכה בעדויות נוספות ולאחר שעדות הנאשם נדחתה כבלתי מהימנה.

2. ב"כ הנאשם עתר לקבלת תסקיר לעניין העונש. המדינה התנגדה לעתירה זו. בית המשפט הורה על הגשת תסקיר. בדומה להליך בירור האשמה, גם פרשת העונש במקרה זה נמשכה זמן רב, תוך קבלת מספר תסקירים של שירות המבחן, כמתואר להלן:

3. בתסקיר מיום **25.3.20** בו נסקרו קורותיו של הנאשם. צוין, כי הנאשם, בן 42, גרוש ואב לשלושה ילדים

בגילאים שונים משלוש מערכות יחסים. הנאשם שיתף את שירות המבחן בקשיים שונים מתקופת ילדותו ושירותו הצבאי וכן קשיים שחוה בעקבות פטירת הוריו המאמצים ממחלת הסרטן. נמסר, כי מאז פטירת הוריו עבד לפרנסת שלוש אחיותיו.

כיום הנאשם בעל עסק עצמאי ומתגורר עם בת זוג חדשה וביתם המשותפת.

הנאשם תיאר את הקשר עם המתלוננת כאימפולסיבי מצדה של המתלוננת וכן תיאר מתחים ברקע. לדבריו, בתיק זה העלילה עליו המתלוננת עלילת שווא. לדבריו, הוא מקיים קשר מיטיב עם ילדיו מקשריו הזוגיים הקודמים, משלם מזונות בעקביות ושואף להיות דמות אבהית משמעותית בחייהם.

משיחת שירות המבחן עם המתלוננת עלה, כי השניים נישאו לאחר תקופת היכרות קצרה ומערכת היחסים היתה רוויית מריבות מתחילתה. לדבריה, הנאשם נטה להתפרצויות מילוליות ופיזיות באופן קבוע. תיארה, כי כאשר התחיל לנהל עסק עצמאי ונקלע לחובות נהג להשתמש בכספיה הפרטים באופן קבוע וניצל את כספיה לקניית מותרות. תיארה, כי מרבית המחלוקות ביניהם נסובות על רקע התנהלותו הכלכלית של הנאשם. שיתפה, כי הנאשם הכריח אותה להסתיר את המריבות ביניהם ואת הסימנים הכחולים נאלצה להסוות באיפור. בנוגע לעבירה מסרה, כי הרקע לאירוע הוא רצונה לשוחח עם הנאשם בנוגע להתנהלותו הכלכלית. כן מסרה, כי כיום הנאשם מכבד את צו ההרחקה, לא יוצר עימה קשר והיא אינה חוששת מפניו. עם זאת, טרם הושלמו ההליכים האזרחיים בתיק הגירושין.

תואר עברו הפלילי של הנאשם בהרשעות מתחום המרמה, הרכוש והאלימות וכן עבירה של אי נקיטת אמצעי זהירות בחיה. הנאשם הציג עמדה קורבנית ביחס לעברו הפלילי, הפחית מחומרת הרשעותיו או טען שלא זוכר שביצע את העבירות ולא הביע כל חרטה אודות ביצוען.

ביחס לעבירות בתיק זה, הנאשם הכחיש את ביצוען וטען כי הוא היה קורבן תוקפנות המתלוננת כלפיו ויחסה המפלה כלפי בתו מקשר זוגי קודם. טען, כי במועד האירוע בכתב האישום התפתח בין השניים ויכוח, במהלכו המתלוננת מנעה ממנו לצאת מהבית והוא הזיז אותה כדי שיוכל לצאת החוצה. מעבר לכך, לא היה ביניהם מגע פיסי.

נמסר, כי הנאשם נפגש עם שירות המבחן פעם אחת ולאחר מכן ניסיונות ליצור עמו קשר טלפוני עלו בתוהו. בנסיבות אלה האיבחון לא הושלם, אך לאור ההתרשמות כי לנאשם קשיים בתחום היחסים ובתחום קבלת גבולות חיצוניים וניתוק הקשר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

4. הנאשם לא התייצב לדיון שנקבע לתאריך 4.4.21. נמסר מפי בא כוח הנאשם, כי הנאשם לא ניתק קשר עם שירות המבחן אלא הוא מנסה ליצור קשר עם שירות המבחן ללא הצלחה. לאור הנטען, נדחה המשך הדיון תוך ציון, כי הנאשם יוכל לחדש את הקשר עם שירות המבחן.

5. בתסקיר משלים שהוגש בעניינו של הנאשם מיום **24.6.21** נמסר, כי הנאשם עבר להתגורר באיזור הערבה וכי הוא שלל העדר רצון לשיתוף פעולה עם שירות המבחן. הנאשם חזר על עמדתו בנוגע לעבירות בהן הורשע אך אישר, כי אף הוא נהג כלפיה באלימות מילולית. לדבריו, ניסה לשכנע את המתלוננת בעבר להשתלב בטיפול זוגי ללא הצלחה. לדבריו עם פרידתם היא המשיכה לפגוע בו בדרכים שונות ולהעליל עליו עלילות שווא מול הרווחה, דבר שהוביל להגבלת המפגשים עם הבת למרכז קשר לתקופה של כשנה וחצי, דבר שגרם לו להרס כבד בחייו.

כן מסר, כי בחלוף השנים הוא נמצא עם המתלוננת בקשר תקין, אך עדיין קיימים ביניהם חיכוכים סביב סוגיית המזונות. שירות המבחן ניסה לפנות שוב למתלוננת, אך ללא הצלחה.

כיום מסר כי הוא בזוגיות אחרת, מזה כארבע שנים ללא גילוי אלימות. לדבריו, כאשר נקלע עם בת הזוג הנוכחית לקשיים, פנו לטיפול זוגי. בשיחה עם בת הזוג הנוכחית, היא מסרה כי הזוגיות ביניהם יציבה וכי היא הייתה עדה לקשיים שהמתלוננת הערימה על הנאשם. מסרה כי היא תופסת את הנאשם כאדם טוב לב ואכפתי ולכן לא חוששת ממנו.

ביחס להערכת גורמי הסיכון, שירות המבחן הביא בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, עמדת המתלוננת, וכי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים ממועד ביצוע העבירה, וכן את עמדת בת הזוג הנוכחית. לנוכח האמור, שירות המבחן העריך כי הסיכון לביצוע עבירות אלימות נוספות כלפי המתלוננת הינו נמוך.

שירות המבחן לקח בחשבון מחד את הערכת הסיכון, ומאידך את המתלוננת המתארת אלימות נמשכת, וכן את הכרעת הדין בעניינו של הנאשם והעובדה כי הוא לא לוקח אחריות על מעשיו ומכחיש לחלוטין התנהגות אלימה. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בכל המלצה טיפולית-שיקומית בעניינו של הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

6. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירת האלימות במשפחה. נטען כי ערכים אלו הם ערכים בסיסיים הנמצאים במערכת חוק ומשפט ואף מעוגנים בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. נטען כי לעבירות מסוג אלו, יש לתת חומרה יתרה וכי עבירות אלה טומנות בחובן עלבון והשפלה וצריכות לקבל עונש ממשי ומרתיע. בעניין זה הפנתה לע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל**.

לעניין נסיבות ביצוע העבירה, נטען כי העבירות בוצעו על רקע ויכוחים בין בני הזוג. נטען כי מדובר בתקיפה חמורה, שנאלצה המתלוננת להסוות מאחורי איפור, באיומים מוחשיים שנועדו להטיל אימה על המתלוננת. עוד נטען, כי בהכרעת הדין, בית המשפט התייחס לעדויות שהובאו מטעם המאשימה הממחישות את חוסר רצונה של המתלוננת להגיש תלונה ולחשוף את האלימות אשר חוותה, זאת לנוכח החשש לביתה הקטנה. כן הפנתה לממצאים מהכרעת הדין. נטען, כי הפגיעה שנגרמה למתלוננת היא הפגיעה הפיזית ויותר מכך הפגיעה המנטלית והצלקות שיכולות להישאר. כן נטען, כי המתלוננת ניצבה חסרת ישע מול אלימות שהופנתה כלפיה בתוך ביתה כשהתוקף הוא בעלה ומכאן שהפגיעה בערכים המוגנים חמורה ביתר שאת.

לטענת המאשימה יש לקבוע שני מתחמים שונים לאירועים המתוארים בכתב האישום, כאשר לאישום הראשון מאסר קצר ועד 11 חודשי מאסר בפועל ואילו לאישום השני מתחם הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי ככל שייקבע כי מדובר באירוע אחד, יש לקבוע מתחם כולל הנע בין 12-24 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הנאשם בעל עבר פלילי, לא לקח אחריות על מעשיו וניהל הליך הוכחות אשר הוביל להרשעתו.

כן הפנתה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם מתבצר בעמדתו, וגם היום, כעבור 4 שנים מהאירוע, המסוכנות נותרה בעינה והנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו ומשליך האחריות על המתלוננת.

כן ציינה כי פוטנציאל הנזק באירוע האלים התממש שעה שנגרמה למתלוננת חבלה של ממש. נטען כי שירות המבחן הסתמך רק על שיחות עם הנאשם ואשתו הנוכחית על מנת לקבוע את רמת מסוכנותו ולא התבסס על שיחה עם המתלוננת על מנת לקבוע את המסוכנות האמיתית. נמסר, כי משיחה עם המתלוננת בבוקר הדיון זו מסרה, כי היחסים בינה ובין הנאשם טובים יותר בתקופה האחרונה אך היא אינה סולחת לנאשם על מעשיו.

נטען כי יש לתת משקל הן לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, כי ראוי שיצא מבית המשפט מסר ברור, בייחוד כי בעת האחרונה קיימת עליה במקרים של אלימות במשפחה.

המאשימה עתרה לעונש מאסר ברף הבינוני-גבוה של המתחם, מאסר על תנאי מרתיע, קנס, פיצוי למתלוננת והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.

7. **ב"כ הנאשם**, טען כי עמדת התביעה למאסר ברף הבינוני-גבוה של המתחם, אינה מוצדקת. נטען, כי מתחמי הענישה שהוצגו גבוהים מאלה אותם המאשימה נוהגת להציג בהסדרי טיעון ללא ניהול הוכחות, דבר שאינו תקין.

נטען, כי מדובר באירוע יסן, הנאשם והמתלוננת אינם יחד ומערכת היחסים ביניהם תקינה ועניינית.

חרף הממצאים שנקבעו בהכרעת הדין נטען, כי יש להתחשב בסבלו של הנאשם ובכך שנאלץ לפגוש את ילדיו במרכז קשר.

הוזכר, כי על פי תסקירים שבית המשפט נחשף אליהם בשמיעת הראיות קיימת מסוכנות הדדית בין הנאשם למתלוננת.

נטען, כי כיום הנאשם מצוי בקשר זוגי מיטיב ומסוכנותו נמוכה.

נטען, כי אין לזקוף לחובת הנאשם ניתוק קשר עם שירות המבחן שכן לאחר שעבר להתגורר בערבה, הקשר המחודש היה טוב.

ב"כ הנאשם הפנה לנתונים האישיים כעולה מהתסקיר - נסיבות חייו של הנאשם, השירות הצבאי והאירועים הטראומטיים אליהם נחשף במהלכו, מות הוריו ממחלת הסרטן והמשבר שחווה בעקבות כך.

נטען כי כל חוות הדעת מצביעות על כך כי הנאשם הוא אבא טוב וחיובי לילדיו. בהקשר זה טען כי שליחת הנאשם לכלא או לעבודות שירות עלולה להביא לפגיעה בנאשם ובילדיו באופן משמעותי שכן הנאשם עצמאי.

ב"כ הנאשם עתר להטלת עונש ברף הנמוך של המתחם ועונש מאסר על תנאי. נטען כי עונש צופה פני עתיד ייתן מענה הולם בתיק הזה והעובדה כי במהלך שנים רבות הנאשם היה בסדר, יש בה להשליך על השיקולים שעל בית המשפט להביא בחשבון.

8. בטרם מתן גזר הדין, ומבלי להביע עמדה לעונש נתבקשה קבלת חוות דעת ממונה. התקבלה חוות דעת ממונה לתיק ולפיה הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

דין והכרעה

9. אין לקבל את עמדת המאשימה לקביעת שני מתחמי ענישה נפרדים במקרה זה. שני האירועים, המתוארים ברצף זמנים גם בכתב האישום עצמו, הם בעלי קשר משותף, מעורבים בהם אותם צדדים, קיימת סמיכות בזמנים ובמקום והם נעשו על אותו הרקע ותוך פגיעה דומה בערכים המוגנים - הן מבחינת טיבם והן מבחינת עוצמתם. (השוו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. אלימות במשפחה הינה בבחינת נגע חברתי שיש להילחם בו מחמת היותו כזה המסכן לא רק את שלמות גוף המתלונן או המתלוננת, אלא גם ערכים חברתיים ברורים ובסיסים, והאפשרות של אדם להיות מוגן בתוך התא המשפחתי שלו.

12. יפים לענייננו, דברי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם במאגרים] (14.2.2011), בהתייחסו לעבירות אלימות בתוך התא המשפחתי:

"עבירות אלה, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית"

וכן יפים הם לענייננו ג דברי כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (20.08.2009), שנאמרו בהקשר דומה:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

13. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט לחוק) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

מדובר באיומים שהם ברף הגבוה, שהושמעו כלפי המתלוננת בתוך הבית, אגב בקשתה לעזוב את המקום.

עובר להשמעת איומים אלה באירוע המוקדם יותר התרחש אירוע אלימות פיזית של ממש, שאף הותירה חבלות פיזיות על גופה של המתלוננת.

קיומה של אלימות פיזית ממשית עובר לאירוע האיומים מעצימה את חומרת מעשה האיומים, את פחדו של הקורבן ואת הערכת בית המשפט בדבר חומרת האיומים החמורים, כשהם נעשים על רקע קודם של אלימות פיזית ממשית.

כפי שנקבע בהכרעת הדין, האירועים בהם הורשע הנאשם לא נעשו בחלל ריק, או באופן נקודתי וחד פעמי אלא מדובר באירועים שיש להבין אותם בהקשר כולל של פגיעה נמשכת במתלוננת. כן נקבעו ממצאים בהכרעת הדין בנוגע למידה נמוכה של מוגנות מצד המתלוננת במהלך הקשר הזוגי והרקע להגשת התלונה בסופו של דבר, הממחיש ומבהיר את מידת הנזק שנגרם למתלוננת במישור הפיזי והנפשי וכנתון שהוא רלוונטי בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאור נסיבות אלה אליהן נחשף בית המשפט במהלך שמיעת הראיות בתיק, ולגביהן נקבעו ממצאים בהכרעת הדין, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה אינה נלמדת באופן מנותק מהקשר מהמלל שבכתב האישום, אלא גם מהרקע לביצוע העבירה.

במובן זה, הפגיעה במתלוננת והפגיעה בערכים המוגנים גבוהים ומשמעותיים יותר ממעשה התקיפה עצמו ומעוצמת החבלה.

בנסיבות אלה, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה, ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא ברף הבינוני-גבוה.

מדיניות הענישה הנוהגת

14. עיינתי בפסיקה אותם הציגו הצדדים. עיינתי גם בפסקי דין נוספים:

א. רע"פ 297/15 **ברנסון נ' מדינת ישראל** (215.01.2015) - נדחתה בקשת רשות הערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של ניסיון תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. עת היה בגילופין, דחף את אימו, היכה אותה בפניה וירק עליה, אחז בשערה, דחף אותה לעבר אחד מקירות הבית, לחץ על פניה ועל משקפיה, וגרם לסימן חבלה בעינה. בהמשך הפיל את אמו ארצה, ומרח נזל פלפל על פניה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לעונש מאסר בפועל למשך מספר חודשים וגזר על המבקש עונש של מאסר מותנה והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, וחרף המלצת שירות המבחן השית על המבקש עונש של חמישה חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.07.2014) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק בזדון, בכך שהכה את חברתו באמצעות רצועת כלב. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למתלוננת שטף דם סביב עין שמאל ונפוחות. המבקש נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי.

ג. בת"פ (ב"ש) 3141-04-11 מדינת ישראל נ' וסאם מוחמד (25.11.2014), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שתקף את בת זוגו, משך בשערותיה, סטר על פניה ואיים להרגה. נקבע **מתחם ענישה הולם הנע בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי נכון למועד העבירה, עונש החורג מהמתחם בשל שיקולי שיקום, שכלל **4 חודשי מאסר על תנאי** וצו מבחן למשך 18 חודשים.

ד. בעפ"ג 37211-04-20 בן דוד נ' מ"י (ב"ש, 24.6.20) אושר גזר הדין במסגרתו הוטלו על הנאשם אשר הורשע בשתי עבירות איומים ותקיפה של בת זוג, ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט אישר את הקביעה, כי את העבירות בהן הורשע הנאשם יש לבחון על רקע מערכת היחסים הזוגית הכוללת כפי שהובאה במהלך המשפט שהיא רלוונטית להערכת חומרת האיום ולקביעת המתחם. עוד נקבע על ידי בית המשפט, כי במקום שבו אין נטילת אחריות, נאשם לא יכול לצפות כי יוטל עליו עונש בתחתית המתחם.

15. מכל האמור לעיל מתבקשת המסקנה, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה על נסיבותיו הוא 6-12 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

16. בהתאם לאמור בתסקירי שירות המבחן עולה תמונה כי הנאשם, לא לקח אחריות על מעשיו, לא הביע נזקקות טיפולית ואין המלצה טיפולית בעניינו. משכך אין בפניי נימוקים המצדיקים התחשבות בשיקולי שיקום - לא בסטייה ממתחם ולא בתוכו.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות

הבאות:

לקחתי בחשבון כי נסיבות חייו של הנאשם אינן פשוטות, הוא יתום מהוריו, מפרנס את משפחתו באופן עצמאי מגיל צעיר.

הבאתי בחשבון את היעדר הסתבכותו בפלילים ממועד ביצוע העבירה. ואולם, לא ניתן להתעלם מקיומו של עבר פלילי לנאשם ולא מדובר במי שעומד לדין לראשונה בחייו.

לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירה. עם זאת, לפחות חלק מהתקופה, וכפי שפורט בהכרעת הדין וכן בגזר הדין לעיל, יש לזקוף לחובת הנאשם.

לקחתי בחשבון, כי הנאשם והמתלוננת נפרדו ואינם מקיימים עוד קשר זוגי. כן לקחתי בחשבון את עמדת המתלוננת כי היא איננה חוששת מהנאשם כיום. עם זאת, לא מדובר בניתוק קשר מוחלט ובין השניים מתקיימים הליכים אזרחיים וכן קיימת הורות משותפת.

לאור כל האמור יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה.

סוף דבר:

18. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות במאיר פנים בדימונה בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 26.1.2022 בשעה 08:00 במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת, ע"ת 4 בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.22 לקופת עמוד 8

בית המשפט. המאשימה תמסור פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט עד יום 1.12.21. **המזכירות תעקוב.**

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל' תשרי תשפ"ב, 06 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.